

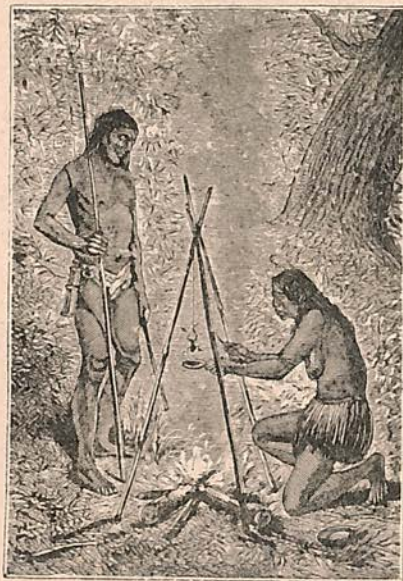
смѣсва съ кръвта на боднатото животно, отравя се цѣлата му кръвь и животното умира.

Отъ това свойство на жабешката отрова се ползватъ дивацитѣ въ Америка.

Тѣ добиватъ отрова отъ жабата и си служатъ съ нея така:

Завръзватъ жабата за едина отъ заднитѣ ѣ крака и я оставятъ да виси свободно надъ единъ не много голѣмъ огнь. Подъ жабата турятъ една чашка, въ която се накапва отровата.

Съ получената отровна течность тѣ си намазватъ стрѣлитѣ. Ако такава стрѣла се забие въ нѣкое животно, бързо го убива.

Ето какъвъ опитъ е правенъ още съ жабата. Пустнали една крастава жаба да скача прѣдъ едно старо куче. То се хвърляло къмъ жабата, обикаляло я отъ различни страни, като лаяло, но не смѣяло да се допре до нея.

Това куче се излѣгало, когато било по-малко, та хванало съ уста едно такова жабче и на часа пакъ го пустило, защото му се сторило, че лапнало огнь. Отъ тогава кучето намразило жабитѣ и не смѣло да се допре до тѣхъ.